

't Kleine café aan de haven

Pierre Cartner
Partituur : Andreas De Vos

De a - vond-zon valt o - ver stra-ten en plei-nen, de
toog is van ko - per toch ligt er geen lo - per, de
we-reld pro-ble-men die zijn tus-sen twee gla-zen

gou-den zon zakt in de stad. En men-sen die moe in hun hui - zen ver-dwij-nen, ze
voet-bal-club hangt aan de muur. De trek-kast die maakt meer la-waari dan de juke-box, een
bier op ge - lost voor al- tijd. Op de rand van een bier - vilt-je staat daar je re - ke-ning

heb-ben de dag weer ge - had. De ne-on re - cla - me die knip-oogt langs ra - men, het
pils - je dat is d'r niet duur. Een mensis daar mens rijk of arm, 'tis daar warm geen mon
of je staat er in het krijt. Het e-nig-ste wat je aan e - ten kunt krij - gen dat

mot-re-gent zacht - jes op straat. De stad lijkt ge - stor-ven, toch klinkt er mu-ziek uit een
sieur of ma-dame maar W. C. Maar'tglas is ge-spoeld in het hel-der-ste wa - ter, ja
is daar een hard ge-kookt ei. De men-sen die zijn daar ge - luk-kig ge-woon, ja de

deur die nog wijd o - pen staat. Daar in dat klei - ne ca - fé aan de ha - ven
'tis daar een heel goed ca - fé.
men-sen die zijn daar nog blij.

daar zijn de men-sen ge - lijk en te - vree. Daar in dat klei - ne ca - fé aan de

ha - ven daar telt je geld of wie je bent niet meer

mee. De mee.
De